

ק"פ 14030/09 - עומר גרה נגד מוחמד כלף, סברין אברהם כלף

בית משפט השלום בחדרה

ק"פ 17-09-14030 גרה נ' כלף ואח'

בפני	השופט אחד קפל
קובל	עומר גרה ע"י עוה"ד סייף ותד
נגד	1. מוחמד כלף
נאשמים	2. סברין אברהם כלף ע"י עוה"ד רון סטי ולירן ינקוביץ

החלטה

1. ביום 2.12.16 פרסמו הנאשמים סרטון ברשותה חברותות ובין השאר בפייסבוק, ביוטיוב ובקו-WhatsApp מופיע הנשם כשהנאשם ניצבת לידיו והוא מסביר לצופים בקהל את איות שבודתו הגרואה של הקובל, בעוד הנאשם סוחחת את מי הגאים הנזלים מהחולנות (לטענת הנאשמים), היא מציגה אותם בפני קהל הצופים.

2. בסרטון נראה הנשם אומר שהקובל הוא אדם "חסר מצפון", "לא מתביש", "איין לו כתובת". הסרטון נשלח לאחיו של הקובל, שמצדו שלח את הסרטון לדודו של הקובל, שהודיע לו שקיבל אותו עוד קודם לכן.

3. לטענת הקובל, מדובר בדברים שאינםאמת, שבשקר יסודם, הם גרמו להשלתו של הקובל, בכונה לפגוע בו, מה שמהווה עבירה לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, ביחד עם סעיפים 2 ו-6 לחוק וכן לסעיפים 3, 6 ו-8 לחוק.

4. הנאים הגיעו באמצעות באי כוח בקשה לסילוק הקובלנה על הסוף /או לגופה מחמת טענות מקדימות, ובין השאר הם טוענים כי מדובר במעשה בתביעת השתקה שהוגשה מטעמים טקטיים, מעין "קלף מיקוח" כנגד ההליך האזרחי הנ"ל. עוד טוענים הנאים כי אותו סרטון שמופיע בקובלנה כדי סלק המתעד את הפרסום (עד תביעה 5), טען הקובל לגבי בדיען שהתקיים בהליך האזרחי - שאיןנו קובל.

5. לאחר עיון בבקשת ובתגובה הקובל, מצאתי שמדובר בהתבטאות מינורית שבנסיבות העניין אינה יכולה להקים עילת תביעה בשל לשון הרע. כל אדם בר דעת שנטקל בפרסום נשוא הקובלנה מבין שמדובר בגידופים (מינוריים), בשל סכוך בין הצדדים על רקע מה שהנאשמים תפסו כ אי-התיחסות של

המשיב למצויקם בשל ביצוע כושל של עבודות אלומינום על ידו.

ראה לעניין זה ת"א 14-03-56413 ספיר נ' גלקסי, וכן ראה אורי שנחר, "דין לשון הרע", עמ' 132, ת"א 34543/07 רחל אוזן נ' וידסלבסקי, ת"א 15946 בניתה נ' עטיה.

6. קבועתי שמדובר בביטויים מינוריים שנאמרו כביקורת לגיטימית על עבודתו של הקובל ועל יחסו לנאים ולכן אינם נחשבים כלל לשון הרע. אך גם אם מדובר בלשון הרע מדובר בחוטי דברים, בהתבססות מינוריות שאין מעשה עוללה ואין עבריה פלילתית, דבר של מה בכך שאינם מקים זכות משפטית.

7. לאחר שנעתרתי לבקשה לסייע הקובלנה בבקשתה ב"כ הנתבעים לחיב את הקובל בהוצאות.

החלטה זו ניתנת לאחר קבלת תגבות ב"כ הקובל.

בשים לב לכך שמלכתחילה לא היה מקום להגשת הקובלנה מחד, ושבכל זאת נאמרו גידופים - גם אם אינם עולים כדי לשון הרע - מחיב את הקובל לשלם לנתבעים הוצאות בסך 2,000 ל"נ.

הוכיחות תמציא את ההחלטה לצדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בחיפה תוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשע"ח, 12 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.